

KIINAN ENSIMMÄISET KUUROT OPETTAJAT

Kiinassa työskentelee nyt maan kaksi ensimmäistä kuuroa opettajaa, jotka ovat vieläpä kaiken lisäksi naisia. Kuurojen lasten koulutuksen hankkeesta on saatu kerrassaan hienoja uutisia vuosi toisensa perään. Kun hanketta aloiteltiin vuosia sitten, viittomakieltä ei käytetty vielä kovin laajasti opetuksessa. Nyt on toisin. Amity Foundation, kristillinen avustusjärjestö yhdessä maakuntien erityiskoulujen ja opetusviranomaisten kanssa ovat saaneet kuurojen lasten inklusiiviselle opetukselle myötätuulta purjeisiin. Yhä uusia maakuntien kouluja on sitoutunut hankkeeseen. Viimeisimpänä hyvänä uutisena kuulumme kuurojen opettajien palkkaamisesta. Tämä on läpimurto, joka rikkoo lasikattoja monella eri saralla. Koska Kiina on valtava maa, onnistuneen yhteistyön vaikutukset ovat huomattavia. Mietin Suomen väestömäärää, meitähän on noin viisi miljoonaa. Kiinassa keskisuuri kaupunki on viiden miljoonan ihmisen kaupunki. Niinpä, kun onnistumme Kiinassa, vaikutamme todella monen ihmisen elämään.

Suomen Lähetysseura on työskennellyt Kiinassa ja kiinalaisella alueella jo vuodesta 1902. Työmme yksi peruspilareita on alusta pitäen ollut koulutus ja lasten hyvinvointi. Kristillinen lähimmäisenrakkaus on motivoinut työtämme kautta historian ja on upeaa nähdä, kuinka vakaalle pohjalle rakennettu työmme kantaa, kestää ja uudistuu.

Kuvateksti: Erityiskoulun oppitunnilla

Pandemian vuoksi olen viimeksi päässyt matkustamaan Manner-Kiinaan vuoden 2019 joulukuussa. Tällöin vierailimme sekä Yiyangin että Xi'anin diakoniatyötä seuraamassa. Muistan iloisen pienen tytön, jolla oli hieno kolmipyörä ja vilkas tuike silmissään. Hänen perhettään oli koskettanut HIV, mutta kirkon diakoniatyön tuen avulla perhe oli päässyt jaloilleen ja taiteellisesti lahjakas tyttö kävi koulua. Viime keväänä ja syksynä useilla alueilla on voitu jo elää melko normaalia elämää koronasta huolimatta. Siirtotyöläisten lapset, jotka asuvat maaseudulla isovanhempiensa tai muiden sukulaistensa luona, ovat voineet osallistua leireille ja iltapäiväkerhotoimintaan. Tuellamme on myös koulutettu kyläkoulujen opettajia, joiden merkitys on lasten onnellisen lapsuuden kannalta suuri. Meille on ollut ilo, että vaikka emme nyt pääsekään fyysisesti Manner-Kiinaan, voimme seurata työn edistymistä virtuaalisilla hankematkoilla.

Kiinalaista aluetta ja kumppanin työtä ehkä yksi parhaiten kuvaava sana on resilienssi: taipuisuus ja sopeutuvuus uusien haasteiden edessä, sekä kyky tunnistaa mahdollisuuksia. Koronavuodesta huolimatta olemme saaneet paljon hyvää aikaiseksi. Digitaaliset vaihtoehdot, alustat ja sosiaalinen media ovat olleet niin meidän kuin kumppanien apuna.

Kuvateksti: Kyläkoulujen opettajia koulutetaan lasten kehitystason huomioivasta opetuksesta

Odotan innolla loppuvuoden online-tapaamisia ja ensi vuoden jälleennäkemisiä, ja myös niitä Manner-Kiinan notkuvia pöytiä seurantamatkoilla!

Rauhallista syksyä toivottaen, Ilse Paakkinen, aluejohtaja

Koko perhe oppi viittomaan

Quzhoun erityiskoulussa opiskelee kaksi lasta, pieni poika, jolla on kuulovamma ja samaan perheeseen kuuluva pieni tyttö, joka kuulee. Äiti kertoo, että poika syntyi vuonna 2015 ja puolen vuoden ikäisenä hänelle havaittiin vakava kuulovamma. Äidin oli ensin vaikea hyväksyä poikansa diagnoosia. Poika sai sisäkorvaimplantin 20 kuukauden ikäisenä. Pojan äiti tahtoi auttaa poikaansa mahdollisimman hyvin. Äiti kuuli inklusiivisen opetuksen lastentarhasta muilta. Hän kuuli kehuja siitä, että opettajat ovat paitsi hyvin koulutettuja ammattilaisia, he ovat myös rakastavia ja kärsivällisiä.

Poika pääsi opiskelemaan ja äiti iloitsi siitä, että pojan taidot kommunikoida kuulevien parissa paranisivat. Pieni poika oli kiltti, mutta melkoisen omapäinen. Hän ei aina halunnut osallistua ja oli melkoisen nirso ruoan suhteen. Äidille tuli tästä lannistunut olo. ”Olenko epäonnistunut,” hän kysyi itseltään. Opettajat kuitenkin kannustivat äitiä ja opettivat hänelle uusia taitoja ja kuinka ottaa huomioon pojan erityiset haasteet. Niinpä myös äidin itsevarmuus kasvoi. Nyt äidistä tuntuu, että sekä opettajien että muiden vanhempien rakastava yhteisö saa kaikki yrittämään parhaansa ja kasvamaan aikuisina.

Opettajat paitsi opettavat lapsia, myös kouluttavat vanhempia. Vanhemmat oppivat mm. lasten kuntouttamista, kommunikaatiotaitoja, viittomakieltä. Äidistä tuntuu siltä, että nyt hänellä on hyvät eväät äitiyteen, hän ei ole enää huolissaan vaan iloinen. Nyt sekä äiti, tytär että poika osaavat viittomakieltä. Poika on oppinut viittomia niin hyvin, että on tehnyt vaikutuksen opettajiin myös oman lastentarhansa ulkopuolella. Äidin huolet ovat nyt ohi. Hän on varma siitä, että hänen pojallaan on edessä hyvä tulevaisuus, jossa hän kuuluu joukkoon, eikä häntä syrjitä. Teksti Ilse Paakkinen ja kuvassa Zhang Huaying opettamassa, Suomen Lähetysseura.

